

Posudek vedoucí diplomové práce

Název práce: „Institucionální nastavení vůči nebezpečnému pronásledování a překážky v jeho řešení na základě zkušenosti obětí“

Autorka práce: Hana Karmazínová

Autorka posudku: Jana Dvořáčková

Diplomová práce Hany Karmazínové se věnuje zkušenostem se stalkingem, přičemž svou pozornost obrací spíše než k psychologickým aspektům k institucionálnímu nastavení, které by mělo tomuto projevu genderové podmíněného násilí zamezovat a potírat ho. Zkušenost s přistupováním ke stalkingu a jeho řešením v případě nahlášení policii autorka nahlíží skrze polostrukturované rozhovory, což je cenné i proto, že téma stalkingu je v českém prostředí prozatím pokryto zatím převážně kvantitativními studii.

Průběh přípravy diplomové práce se neobešel zcela bez zádrhelů, autorka musela čelit výzvám, které ji přiměly částečně změnit zaměření jejího výzkumu. Obdobné zádrhele nicméně k výzkumům patří a nezřídka otevírají cestu ke komplexnějšímu uchopení reality. Záměrem autorky bylo původně zkoumat primárně systémové mezery v řešení již nahlášených aktů stalkingu (zejména v činnosti bezpečnostních složek a pomáhajících profesí). Jak se však při procesu přípravy výzkumu ukázalo, potenciálních komunikačních partnerek ochotných hovořit o svých zkušenostech se stalkingem není sice málo, obtížné je však najít takové, které problém nahlásily. A pokud už se tak stalo, řešení případů, jak je dobře popsáno i v předložené práci, daleko nepostoupilo. V důsledku této zkušenosti tedy autorka přistoupila k rozšíření cílů práce a posílení výzkumného důrazu na rozhodování o nahlášení či nenahlášení stalkingu a roli sociálního okolí.

Teoretická část práce staví na nemalém množství zdrojů – autorka prokazuje dobrou obeznámenost jak s tematickou literaturou, tak i teoretickými perspektivami, z nichž lze stalking nahlížet. Přestože však prošla tato část textu řadou úprav a významná zlepšení a zpřehlednění zaznamenávám i v této poslední verzi práce, strukturace zůstává ještě stále místy chaotická, zejména v úrovni vnitřních částí kapitol. Některé pasáže působí trochu dojmem, jako by autorka chtěla za každou cenu zužitkovat poznatky osvojené v průběhu studia, jakkoli se tak někdy děje na úkor jasnosti výkladové linie a funkce teoretické části práce coby prezentace východisek pro následnou analýzu.

Popis metodologie považuji za poměrně zdařilý, přesnější zacílení by si však zasloužily výzkumné otázky (s. 49). První otázka se ptá, domnívám se, na dvě různé věci (motivace k ne/nahlášení a zkušenosti spojené s aktem nahlášení), měla by být tedy rozdělena. Druhá („Vnímané nastavení společnosti a reakce okolí na sdílení příběhu.“) nemá, technicky vzato, podobu otázky a je formulována poměrně obecně. Část otázky třetí („vliv zakořeněných hodnot, norem a stereotypů na daný fenomén“) je zkoumatelný pouze velmi nepřímo.

Jak autorka práce tuší, jedna z mých zásadnějších výtek se pak týká také počtu provedených rozhovorů. Důvody tohoto faktu jsou sice pochopitelné, ale z hlediska vytváření kategorií a interpretací je nedostatečné nasycení daty nutně limitující, zvláště, když se postupy komunikačních partnerek poměrně lišily.

Samotnou analýzu do jisté míry poznamenávají jak malé množství provedených rozhovorů, tak i časová tíseň, v níž se autorka při psaní této části práce ocitla. Přestože se zde objevuje řada zajímavých postřehů, na mnoha místech jde analýza málo do hloubky. Práce s rozhovory je spíš shrnující, témata jsou jen zřídka diskutována v kontextu existujících poznatků o stalkingu či teoretických konceptů. Některé kapitoly se zdají mít malou návaznost na získaná data, obsahují spíše obecnější teze vycházející z odborné literatury či dalších zdrojů (např. 4.5.1. Konstrukce mužství a toxická maskulinita, 4.7.

Kyberstalking a nemožnost „schovat se“). Kladla jsem si proto otázku, zda rozhovory a jejich analýza autorce přinesly i poznatky, které by předem neočekávala nebo by jí očekávané přímo nabourávaly. Budu ráda, když se autorka k této otázce vyjádří při obhajobě. Část věnující se analýze rozhovorů je také poměrně krátká.

Kapitola „Výsledky a diskuze“, která na kapitolu věnovanou přímo analýze navazuje, o propojení interpretace dat s již existujícími poznatky a vybranými teoretickými koncepty sice usiluje, i zde se však autorka mnohdy zdá vzdalovat svým datům v zájmu obecnějších tezí a diskuzí, byť patřičně podložených literaturou. Některé z prezentovaných výsledků se tak zdají být založeny na poměrně spekulativním základu (což nicméně souvisí i s omezenou zkoumatelností výše zmíněné výzkumné otázky zaměřující se na kulturní faktory v pozadí stalkingu).

Přes veškeré výše uvedené kritičtější komentáře bych nicméně ráda vyzdvihla množství úsilí, které autorka věnovala práci se zdroji i vyrovnávání se s nástrahami jejího výzkumu. Předloženou diplomovou práci **doporučuji k obhajobě**. Navrhuji ji **hodnotit známkou 2-3**, v závislosti na průběhu obhajoby.

25. ledna 2024, Brno

Mgr. Jana Dvořáčková, Ph.D.

